

Liefde in De Baas z'n tijd

Neem een smalle, langwerpige kroeg waar het daglicht nauwelijks binnendringt. Voeg daarbij een rijkelijk vloeiende tap en de lustopwekkende geur van chili con carne. En bevolk deze broeierige onderwereld met langharige wereldverbeteraars die hun hormonen even slecht in toom kunnen houden als hun idealen. Love is in the air!

"In het twintigjarig bestaan van De Baas", schreven Baaswerkers in 1996, "zijn naar schatting meer dan 482 Bazers de revue gepasseerd. Bovendien lopen en kruipen er tenminste zes Baas-babies rond!" Twee van die kleine Baasjes komen voor rekening van het meest duurzame koppel dat De Baas ooit heeft voortgebracht. Want na ruim 31 jaar zijn Albo Helm en Thea Simon, die elkaar ontmoetten aan de Biltstraat, nog steeds gelukkig samen.

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

Albo: "Op een niet bijster romantische plek: vlakbij het grote koffiezetapparaat. Die stond in de hoek van de bar, de plek waar altijd de werkers rondhingen die geen dienst hadden. Ik verwisselde Thea eerst met iemand anders: ik dacht dat ze een kunstenares was over wie ik in de krant had gelezen. Maar toen ze zich omdraaide en haar prachtige haar in mijn gezicht zwipte, was ik meteen verloren. Het was liefde op het eerste gezicht."

Thea: "Voor mij niet hoor, haha. Ik vond het in

het begin vooral grappig om aandacht van hem te krijgen. Maar al snel sloeg de vonk ook bij mij over."

Wanneer was dat precies?

Thea: "Eind december 1977. Dankzij de mosselen! De Baas serveerde altijd vaste maaltijden in die tijd en ik wilde eens wat anders. Daarom zou ik een mosselavond organiseren, waar natuurlijk reclame voor gemaakt moest worden. En dus kwam Albo, die ook toen al als illustrator werkte, 's avonds bij me langs om een affiche te maken."

Albo: "Daarna was de zaak snel beklonken. Pas de volgende ochtend was ik weer thuis."

Werkten jullie toen al lang in De Baas?

Albo: "Ik woonde in de Mauritsstraat toen de oprichters van De Baas daar in 1975 vergaderden, maar ik heb nooit aan die vergaderingen deelgenomen. Pas toen de kroeg daadwerkelijk open was, heb ik me aangemeld."

Thea: "En ik ben er terechtgekomen via Dick

van der Peijl, met wie ik sinds mijn zestiende samen was en met wie ik actief was bij de Vereniging van Dienstplichtige Militairen. Maar toen ik Albo ontmoette, liep die relatie al ten einde."

Pikant! Hoe reageerden de andere Bazers daarop?

Thea: "Nou, in het begin was het wel verwarrend. Iedereen vroeg zich af: ben je nou met Dick of met Albo? Dat was best lastig, vooral omdat we alle drie ook bij de Onderste Steen werkten, het linkse blad dat is voortgekomen uit De Baas. Maar er ontstonden zeker geen kampen of zo. Wel ben ik op een andere avond gaan werken dan Dick en heb ik me een tijdje wat minder met de Onderste Steen bemoeid."

Hoe gingen mannen en vrouwen in die tijd in De Baas met elkaar om? Was het feminisme prominent aanwezig?

Thea: "Sommige werksters waren daar zeker mee bezig, maar ik was niet zo van de paarse

overall. Ik ben nooit actief geweest in de feministische beweging, vond 't eerlijk gezegd niet zo nodig. En er werd ook niet op me ingepraat of zo. De sfeer was heel relaxed.”

Albo: “Dat is volgens mij echt kenmerkend voor De Baas. Er waren geen ideologisch sterk uitgesproken partijen, er hing een anarchistische sfeer. Natuurlijk had iedereen zijn eigen mening, maar er waren geen marxistische cellen of iets dergelijks. Het 'zuipen voor het goede doel' stond centraal.”

Dus er was niemand die zich verzette tegen het huwelijk als repressief 'instituut'?

Thea: “Nee joh, dat was totaal geen issue.”

Albo: “Nee, daar werd niet over gediscussieerd. Privé is privé, zo zagen we dat.”

Waren er veel one night stands in De Baas?

Albo: “Ja, dat zag je natuurlijk wel gebeuren. Soms waren mensen opeens een stel, dan weer niet. Maar gelukkig is dat gerommel nooit een belemmering geweest om goed samen te werken.”

Thea: “Nee, er ontstonden nooit fricties. Het gebeurde wel eens dat individuen even niets meer met elkaar te maken wilden hebben, maar dat leidde nooit tot grote slijtzwammen. Maar het kan ook zijn dat wij daar simpelweg niet gevoelig voor waren, dat we het nooit hebben opgemerkt.”

Albo: “Ja, wij hielden ons daar eigenlijk niet zo mee bezig. En zelf waren we al heel snel heel 'steady'. Bijna truttig gewoon.”

Praatten jullie buiten de kroeg veel over De Baas?

Albo: “Nee, zo ideologisch waren we niet. Tijdens de vergaderingen droegen we zeker ons steentje bij, maar privé was De Baas geen frequent gespreksonderwerp. De Onderste Steen wel, daar waren we soms dag en nacht mee bezig. Ook nadat we begin 1980 gingen samenwonen, hebben we nog heel lang aan dat blad gewerkt.”

Thea: “Sowieso kunnen we heel goed samenwerken. Eerst bij de Onderste Steen en diens opvolger Drift, later bij tekenaarscollectief NuKomix en het Utrechtse stripblad De Inktpot. En tussendoor zijn we ook nog een crèche gestart. Al zijn we daarmee gestopt toen onze eigen kinderen groot waren.”

Hebben jullie nog lang in de kroeg gewerkt?

Thea: “Zelf ben ik gestopt toen ik in 1979 een baan kreeg. 's Avonds een late dienst draaien en dan 's ochtends vroeg op, dat was simpelweg niet te combineren. Je moet ook niet vergeten: het pand aan de Biltstraat was echt een donker, stinkend hol. Schoonmaken na je dienst, dronken klanten eruit werken met wie je vervolgens ruzie krijgt... het was behoorlijk zwaar werk. En eigenlijk waren we ook helemaal niet van die kroegtijgers.”

Albo: “Ook mij stond het kroeggebeuren al snel tegen. Je moet een soort liefde voor de klant hebben, maar die had ik totaal niet. Ik vind mensen gewoon niet op hun leukst als ze dronken zijn. Daarom ben ik in 1979 gestopt met bardiensten draaien en heb ik alleen nog bestuurswerk gedaan.”

Zijn jullie gevormd door De Baas?

Albo: “In zekere zin wel. Ik had altijd al iets met arbeiderszelfbestuur, dus het is niet gek dat ik me tot De Baas voelde aangetrokken. Qua beroep heb ik uiteindelijk gekozen voor iets heel solistisch, dat past ook bij mijn persoonlijkheid, maar door mijn ervaring in een collectief kan ik betrekkelijk makkelijk schakelen naar een groep. Zeker als die groep een gemeenschappelijk doel voor ogen heeft.”

Thea: “Ik heb niet echt het gevoel dat De Baas me heeft gevormd. Maar ik voelde me wel erg prettig daar. De Baas was geen gevestigd instituut, je kon er echt je eigen werkklimaat scheppen. Dat heb ik altijd erg fijn gevonden. Ook later heb ik werk altijd beoordeeld op de mate van invloed die ik er als persoon op kon hebben.”

Wat zijn jullie leukste herinneringen aan De Baas?

Thea: “Toch wel die gekke kroegavonden. Het was echt feest soms: er waren van die avonden waarop de sfeer alsmaar beter en beter werd, die langzaam naar een climax togingen. Het is heel leuk om te merken dat je dat met een paar vrolijke mensen achter de bar en een beetje muziek kunt bereiken.”

Albo: “Bij mij is vooral het gemeenschappelijke gevoel blijven hangen, het gevoel dat je met zijn allen aan iets moois werkte. En ik heb in De Baas heel veel leuke mensen ontmoet. Echte mafketels, in de goede zin van het woord. En de liefde van mijn leven natuurlijk!”